28 DE ANI
National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar** 2025-11-02

USR, pericol public!

Ca doi părinți aflați în plin divorț, PNL și PSD par mai preocupați să-și împartă casa și vesela decât să-și crească odrasla. România geme în camera de alături, iar copilul neastâmpărat din coaliția de guvernare – USR – se transformă într-un adolescent obraznic, needucat și tot mai periculos. În timp ce mama liberală și tatăl social-democrat se ceartă pe mobila din sufragerie, puștiul răzgâiat s-a apucat să dea foc la garaj și să scrie obscenități despre partenerii țării pe social media.

Coaliția de guvernare seamănă tot mai mult cu o oală sub presiune lăsată pe foc mare. În interior, aburul frustrărilor, al calculelor electorale și al intereselor personale amenință să sară în aer.

Bolojan și Grindeanu, ca babele la căminul cultural

Ilie Bolojan și Sorin Grindeanu își dau la gioale cu o eleganță de bâlci, într-un moment în care România sângerează pe dinăuntru.

Țara este îndatorată pe generații de acum încolo, iar economia a ajuns o caricatură de piață liberă; suntem singura națiune europeană care trăim doar din consum și iluzii. Inflația ne pocnește lunar, ca o palmă peste obrazul celui care mai crede în „creșterea economică". Trăim pe împrumuturi, plătim salarii și pensii speciale cu bani luați de la viitorul nepoților noștri. „Hai că am scos-o și luna asta", murmurăm printre dinți, în timp ce minusul din cont devine singura constantă națională.

România de azi este o țară care-și pune benzină pe cardul de credit și se roagă să nu-i vină factura înainte de salariu.

Din exterior, se vede că industria abia mai respiră, investițiile stau la semafor, agricultura a fost lăsată la mila vremii, iar producția națională a ajuns o glumă tristă: importăm până și mâncarea de pe masa de Crăciun! În schimb, exportăm oameni, milioane de români. Iar cei care am rămâs acasă ducem pe umeri o birocrație sufocantă.

Guvernanții noștri se bat în comunicate pompoase, românii se bat cu prețurile, cu ratele, cu teama zilei de mâine. Nimeni nu mai vorbește despre dezvoltare, ci de supraviețuire.

În loc să se uite în oglindă și să-și asume realitatea în care au adus țara, Bolojan și Grindeanu se comportă ca niște babe de la căminul cultural din sat, care se ceartă pe cine să aducă tava cu plăcinte la hram. De la alegeri încoace, nici PNL, nici PSD n-au făcut nimic din ce au promis. Au înlocuit reforma cu scandalul, competența cu comunicatele și viziunea cu postări pe Facebook. Se bat pe poziții, nu pe idei.

Și mai grav este că ambele partide dau impresia că lasă USR să dicteze ritmul, să se infiltreze, să dea tonul agendei publice și chiar să influențeze direcția externă a României. În loc să construiască o strategie comună de guvernare, cei doi „tutori" de la Palatul Victoria permit copilului rebel să-și facă de cap, să urle cât îl țin plămânii și să dea foc la manualul de bun-simț politic.

Într-o Românie tot mai confuză, USR a ajuns să se creadă dirigintele clasei, doar pentru că PSD și PNL nu mai trec pe la școală.

Miza banilor din bugetul Capitalei

Și fiindcă tot vorbim de minusuri, să nu uităm Capitala, experimentul național al incompetenței cu diplomă de ONG.

După șase ani pierduți între teorii despre piste de biciclete și șobolani de sector, pare că bucureștenii n-au învățat mare lucru. Urmează, din nou, alegeri la PMB, iar sub masca „reformei” se ascunde aceeași poftă de control al uriașului buget, care este cel mai mare și râvnit din țară. Vrem încă un ONG-ist șef peste miliardele de euro ale bucureștenilor? Sau ne mulțumim, tradițional, cu un alt politician care promite că va „repara totul din prima zi”?

În Sectorul 1 încă se simte mirosul gunoaielor din epoca romantică a „USR la putere”. E un parfum greu, persistent, ca un avertisment al trecutului pe care ne prefacem că nu-l mai simțim.

De unde pleacă americanii?

Între timp, pe frontul geopolitic, clasa politică se miră teatral că „pleacă americanii”.

Dar, de unde pleacă, dragilor? Nu cumva din țara care i-a jignit sistematic, de când noua administrație republicană de la Washington a fost întâmpinată, pe Dâmbovița, cu aroganță și jigniri grosolane? Românii care au ridicat statui ale moralității progresiste peste noapte au uitat că parteneriatul strategic nu se ține cu lozinci, ci cu respect și consecvență. Așa se face că, în timp ce Polonia primește tot mai mulți militari americani,

România primește tot mai multe reproșuri publice de la președintele Donald Trump și „vicele” J.D. Vance.

Pe scurt: noi pierdem aliați, dar păstrăm discursurile soroșismului bolnav care s-a răspândit precum cancerul în administrația de stat.

Dacă tot se ceartă pe custodia României, ar fi bine ca Bolojan și Grindeanu să își aducă aminte un lucru – că țara asta nu e un trofeu electoral, ci un stat tânăr care are nevoie de educație, de stabilitate și de grijă reală. Nu de certuri ieftine, nu de răfuieli între tabere de partid.

Băi, lăsați orgoliile, micile răzbunări și ambițiile personale! Țineți ochii pe România, nu pe sondaje, că alea nu contează, ne-am lămurit; voi vă bateți ca chiorii și tot USR ajunge la guvernare! Și, apropo de copilul ăsta obraznic, scăpat de sub control – dacă nu va fi disciplinat (cu vreo două, trei mandate în Opoziție), o să arunce în aer casa și o să ne trezim, cu toții, fără acoperiș.